

РОМСКАТА ОРИСИЯ (15, стр. 48)

Било преди много-много Време, когато Господ ходел още по земята. Тръгнал той да раздава орисия. Минал през едно племе – благословил го, минал през друго – благословил и него. И така обиколил Всичките племена. Едни орисал с търговия, други орисал със занаяти, трети – скотовъдци направил, четвърти – Войни да водят. Така Всяко племе било надарено с нещо, с което да се препитава и да се различава от другите. Само племето на ромите не било още орисано.

Тръгнал Господ да ги търси, а те впрегнали конете и забягнали с пълни каруци с деца и покъщнина да се крият. Добре, ама от Господ можеш ли да се скриеш? Ядосал се той и хукнал да ги догони. При един мост вече тъкмо ги настигал, когато те решили да го изплашат. Почернили си лицата, окъсали си дрехите, скрили се под моста и зачакали. Когато Господ наближил моста, те изскочили и се спуснали към него. Той ги поогледал, поогледал, па им рекъл:

– Орисвам Ви Вечно да се скитате, лицата Ви да бъдат черни, дрехите Ви – Все окъсани и с Вас Всички хора по земята да плашат своите деца.

Така и до ден днешен ромите се скитат по земята. Лицата им са черни, дрехите им са окъсани и с тях Всичките народи плашат своите деца.

Тази легенда ми е разказвана многократно от родната ми майка, която и досега се сърди на нашите прапрадядовци, които не дочакали Господ да ги ориса, ами хукнали да бягат.

Легендата разказва, че в името на семейната и родова свобода ромите още от древността въстават не срещу кой да е, а срещу самия Господ. В легендата „Ромската орисия“, макар и да знае, че срещу ръжен не се рита, ромското племе е предпочело волността пред възможността да му бъдат предопределени сила и величие, но и зависимост. Всичко това, естествено, е символично; но и в тази символика идеята за свободата е на пиедестал.

Не е ли глупаво да живееш на прекрасна планета, каквато е Земята, и да познаваш само малък регион от нея? Не е ли жива робия да посветиш целия си съзнателен живот на